

3 MÓZES 25-27. FEJEZET

A 25.-ik fejezetből kiderül, hogy hat év után a föld számára is biztosítani kellett egy év nyugalmat. Nagyon tetszenek nekem ezek a törvények! Egy csomó 7 napos ünnep van az év során, és utána minden hetedik évben egyszerűen csak pihensz és egész évben szabadságon vagy. Nem kell vetni, hanem csak hagyod, hogy nőjön magától, ami nőni akar, és azt eszed meg.

De Isten azt mondta, hogy ha így cselekszel, akkor a hatodik évben három évre való termést adok neked, amely bőven elegendő lesz addig, amíg majd a 8.-ik évben betakaríthatod a termésedet.

Ki merem jelteni, hogy egy napon egy agronómus lenyűgöző dolgot fog feltalálni: ha megengedik, hogy a föld a hetedik évben pihenjen, akkor ennek olyan regeneráló hatása lesz, hogy a hatodik évben hatalmas termést lehet betakarítani róla. Biztos vagyok benne, hogy ez egy Isten által alkotott természeti törvény, és ha ezt követnék az emberek, akkor elképesztő sikereket érhetnének el, ugyanakkor minden hetedik évben szabadságra mehetnének.

Az emberek azonban azt mondják, hogy „nem értjük, hogy ez miként lehetséges”, és jönnek a vízfejű tudósok, akik azt mondogatják, hogy ez nem lehet igaz. Mennyivel könnyebb életük lehetne a farmereknek a hetedik évben!

Amikor a nép elfoglalta a földet, megfélemezett erről, és nem követte Isten ezen utasításait. Nagy okosok voltak, akárcsak ti. A hatodik évben arra gondoltak, hogy a jövő évben még nagyobb termés lehet. Állandóan küzdöttek a földdel, szárazsággal, többlettermelésre kényszerítve a földet, legyengítve a talaj termőképességét – figyelmen kívül hagyták Isten törvényeit.

490 év után Isten meghúzta a határt. Minden hetedik évben pihentetni kellett volna a földet, de mivel ezt nem adták meg neki, ezért Isten azt mondta, hogy „elküldelek titeket Babilónba 70 évre, hogy a föld megkaphassa a nyugalmi éveit.

De a hetedik esztendőben legyen teljes nyugalma a földnek, az ÚR nyugalomnapjához hasonlóan. Meződet ne vesd be, és szőlődet ne mesd meg.

Ami az aratás után kihajtott, azt ne arasd le, és metszetlen szőlőd fürtjeit ne szedd le. A nyugalom esztendeje legyen ez a föld számára.

De amit a föld a nyugalma idején terem, táplálékul lesz neked, szolgálóknak és szolgálódnak, a nálad tartózkodó napszámosnak és idegennek, meg jószágoknak és a földeden élő állatoknak. Ez a termés lesz az eledeletek.

Számolj azután hét nyugalomévet, azaz hétszer hét esztendőt, úgyhogy a hét nyugalomévi ideje negyvenkilenc esztendő legyen.

Akkor fúvasd meg a harsogó kürtöt a hetedik hónap tizedikén, az engesztelés napján fúvasd meg a kürtöt országszerte.

Szenteljétek meg az ötvenedik esztendőt, és hirdessetek fölszabadulást az ország minden lakosának. Legyen az nektek örömnép: hadd jusson hozzá újra mindenki a birtokához, és hadd térjen vissza mindenki a nemzetségéhez.

Örömnép legyen az ötvenedik esztendő. Ne vessetek és ne arassátok le, ami az aratás után kihajtott; a meg nem metszett szőlőt ne szüreteljétek le.

Mert örömnép az, tartásátok szentnek. A mezőről egyétek annak termését.

Az örömnép ebben az esztendejében jusson hozzá újra mindenki a birtokához.

Ha valaki elad honfitársának valami eladnivalót, vagy vásárol valamit honfitársától, ne csalja meg egyik ember a másikat.

Az örömmünnep évét követő esztendőök száma szerint vásárolj honfitársadtól, az pedig a termő esztendőök száma szerint adjon el neked.

Az évek nagyobb számához képest szabd magasabbra az árát annak, amit vásárolsz, és az évek kisebb számához képest szabd alacsonyabbra az árát annak, amit vásárolsz, hiszen a termést az évek számának megfelelően adja el neked.

Ez azt jelentette, hogy ha valaki bérbé vette a földet, akkor annak megfelelően szabták az árát, hogy még hány év volt az ötvenedik esztendő előtt, amikor a föld visszaszált az eredeti tulajdonosához. Ha például negyven esztendővel a visszaadás előtt bérelted, akkor igen jó árát kellett fizessél érte, de ha mondjuk csak három év volt még hátra, akkor olcsó volt a föld bérlése. Minden szolgát és rabszolgát is szabadon kellett engedni az ötvenedik esztendőben.

A 23.-ik vers:

A földet senki se adja el véglegesen, mert enyém a föld, ti csak jövevények és zsellérek vagytok nálam.

Érdekes érzés számomra, amikor Izraelben járok, mert mindig úgy érzem, hogy Istené az a föld, és én csak vándor vagyok ott, és nagyon szeretek az Úr földjén vándorolni.

Ha atyádfia elszegényedik, és elad a birtokából, akkor álljon elő a visszaváltója, a legközelebbi rokona, és váltsa meg magának, amit atyjafia eladott.

A továbbiakban olvashatjuk a megváltás különböző módjait. Ezek fontos törvények számunkra is, mert minket is megváltott Jézus Krisztus az Ő vére által.

Ha egy zsidó rabszolgát vásárolt valaki, akkor az 6 évig kellett szolgáljon, de a hetedik évben szabadon kellett engedni. Emberre és földre egyaránt vonatkozott a 6+1-es séma.

A Föld esetében pedig úgy látom, hogy Ádám kb. 6000 évvel ezelőtt eladta a Sátánnak azt a tulajdont, amit Isten neki adott. Senki sem tudja pontosan, hogy mikor jár le ez a 6000 év, de ha az összes éveket, korokat összzadjuk a Bibliában, akkor ez a dátum kb. Krisztus előtt 4000-re tehető. Nagyon közel járunk a 6000 éves Sátán alatti rabszolgaság befejeződéséhez.

Tudjuk, hogy ezután egy 1000 éves periódus következik, amely visszaállítja Jézus Krisztus igazságos uralmát a Földön. Ez a béke és dicsőség kora lesz a Földön. Nagyon izgalmas időszak ez, hiszen nem lehetünk már messze ennek a korszaknak a kezdetétől! Hála Istennek a káosz véget fog érni, és én egyáltalán nem bánkódom ezért. Hisz Krisztussal együtt mi magunk is királyokként és papokként fogunk uralkodni itt a Földön 1000 éven keresztül. El tudjátok ez képzelni?!

A szegény atyafi visszaváltása, aki nem tudja megváltani magát, Krisztus megváltó munkájának előrevetítése. A legközelebbi rokon válthatja meg az atyafit.

Az ember nem tudta megváltani önmagát, ezért Krisztus emberré vált, hogy Ő lehessen az ember legközelebbi rokona, hogy visszaválthassa a Földet Isten számára. Azért volt szükséges, hogy emberré váljon, hogy a testvérünké válhasson, mert ezáltal lehetett a mi megváltó rokonunk is.

A Jelenések 5.-ik fejezetében olvashatjuk, hogy

láttam egy erős angyalt, aki hatalmas hangon hirdette: „Ki méltó arra, hogy felnyissa a könyvet, és feltörje pecsétjeit?”

Ez a Föld váltságlevele. Ádám eladta a világot a Sátánnak, ez most az ő tulajdona, hisz azt mondta Jézusnak, hogy „az egész az enyém, és én annak adom, akinek akarom.”

Ki képes megváltani a a Földet? János elkezdett sírni, mert mert senki sem bizonyult méltónak arra, hogy felnyissa a könyvet, és hogy beletekintsen. Ekkor a vének közül egy így szólt hozzám: „Ne sírj! Íme, győzött az oroszán Júda törzséből, a Dávid utóda, és felnyitja a könyvet és hét pecsétjét”. És láttam, hogy a trónus és a négy élőlény közelében, a vének között, ott áll a Bárány: olyan volt, mint akit megöltek; hét szarva volt, és hét szeme: az Isten hét lelke az, akiket elküldött az egész földre. A Bárány odament, és átvette a könyvet a trónuson ülő jobb kezéből; és amikor átvette a könyvet, a négy élőlény és a huszonnégy vén leborult a Bárány előtt - mindegyiknél hárfa volt és aranycsésze, tele füstölőszerrel: a szentek imádságai ezek -, és új éneket énekeltek ekképpen: „Méltó vagy arra, hogy átvedd a könyvet, és feltörd annak pecsétjeit, mert megölettél és véreddel vásároltad meg őket Istennek minden törzsből és nyelvből, minden nemzetből és népből; és királysággá és papokká tetted őket a mi Istenünknek, és uralkodni fognak a földön.”

Mennyire vágyom már arra a napra, amikor ott állhatok Isten trónusa előtt, és énekelhetem a megváltottak dicső énekét!

Ezt a megváltási törvényt azért írta Isten ide, hogy megértsük, hogy miért volt arra szükség, hogy Jézus emberré váljon, ahhoz, hogy megváltó rokonunkká lehessen.

A 26.-ik fejezetben

Ne csináljatok magatoknak bálványisteneket. Se faragott képet, se szent oszlopot ne állítsatok magatoknak, kőszobrokat se helyeztetek el országotokban, hogy leboruljatok azok előtt. Mert én, az ÚR, vagyok a ti Istenetek. Nyugalomnapjaimat tartsátok meg, és szentélyemet tiszteljétek! Én vagyok az ÚR! Ha rendelkezéseim szerint éltek, és parancsaimat megtartjátok, és végrehajtatok azokat,

A HA itt hangsúlyos: ha így éltek, ha megtartjátok, ha végrehajtatok. Isten egyes parancsai az életünkkel kapcsolatosak, mások a cselekedeteinkkel, valamint vannak negatív parancsok is, amelyek elmondják, hogy mitől kell őrizkedjünk. Isten itt elmondja a feltételeket ahhoz, hogy megáldhasson.

Ha rendelkezéseim szerint éltek, és parancsaimat megtartjátok, és végrehajtatok azokat, akkor esőt adok a szokott időben, a föld megadja termését, és a mező fája is megtermi gyümölcsét. Cséplészetek szüretig tart, és a szüret a vetésig tart. Jóllakásig ehetitek kenyereteket, és biztonságban lakhattok az országban. Békességet adok az országban; ha lefeküsztek, senki sem riaszt föl benneteket. Kipusztítom a vadállatokat az országból, és fegyverrel sem hatolnak be országotokba. Sőt ti üldözitek majd ellenségeiteket, és elhullanak fegyvereitek által. Közületek öten százat üldöznek, és százan tízezret üldöznek

Emlékeztek Gedeon történetére: 300 izraeli 132.000 midjánit győzött le.

és elhullanak ellenségeitek fegyvereitek által. Hozzátok fordulok, megszaporalak és megsokasítalak benneteket, és fenntartom szövetségemet veletek.

Ez a vers a gyerekekre és a következő generációkra vonatkozó áldásokra vonatkozik.

*Régit, tavalyi gabonát esztek, és a régit kihordjátok az új elől.
Hajlékomat közétek helyezem, és nem utállak meg benneteket.
Köztetek járok, és Istenetek leszek, ti pedig az én népem lesztek.*

Milyen bámulatos nemzeti kiváltságot ajánl fel Isten ezeknek az embereknek! Isten bőséges áldásait kaphatják, béke a földön és erő az embereknek, utódokkal való megáldás, és mindezek fölött Isten jelenléte közöttük! Mi mást lehetne kérni vagy akarni?
Az egyetlen feltétel, hogy megtartsák Isten törvényeit.

Az Isten által megígért bővülködést, hatalmat, békességet keresik ma is az emberek. De Jézus rámutatott arra, hogy hibás dolog ezek után rohángálni:

*Mindezt a pogányok kérdezzétek; a ti mennyei Atyátok pedig tudja, hogy szükségetek van minderre.
De keressétek először az ő országát és igazságát, és ezek is mind ráadásul megadatnak nektek.*

Ugyanerre mutat rá Isten itt a 3Mózesben is: ha követtek engem, engedelmeskedtek nekem, akkor én megadom ezt nektek. De mi teljesen feje tetejére állítottuk az egészet, és ezen dolgok után való rohángálásunk közepette nem jut időnk Istenre. „Uram, szeretnék keresni téged, de nem tudom, hogy miből fizetem ki az új TV-t, ha nem vállalom vasárnap munkát.” Ahelyett hogy Istennek adnám a legjobb időmet, Őt dicsőíteném, Őt követném, akkor Ő maga adná meg ezeket számomra. Hogyan? Nem tudom pontosan. De azt sem tudom, hogy hogyan működik a gravitáció. Mégis tudom hogy működik!

„De nem szeretném olyanba vetni a bizalmamat, amit nem értek.” Akkor vajon ma hányan vezethetnének autót a világon? Hányan értik a belső égésű motorok működési elvét?

Én, az ÚR vagyok a ti Istenetek, aki kihoztalak benneteket Egyiptomból, hogy ne legyetek többé azoknak a szolgálói. Összetörtem jármotok fáját, és fölegyenesítve vezettelek benneteket.

Az egyiptomi szolgaság során olyan terheket kellett elcipeljenek ezek az emberek, amiről nekünk fogalmunk sincs. Miután évekig ilyen hatalmas terheket cipeltek, már fel sem tudtak egyenesedni, hiszen 100 kilónyi terheket raktak a hátukra. Meggörnyedve jártak, de Isten azt mondta, hogy én megszabadítottalak ettől, és most álljatok egyenesen, mert azért hoztalak ki, hogy többé ne legyetek rabszolgák. Azt akarom, hogy az én szolgálaim legyetek, mert ha az én szolgálaim vagytok, akkor egyenesen állhattok.

Jézus azt mondta, hogy „vegyétek fel az én terhemet, mert az én terhem könnyű”. Vannak akik el akarják hitetni, hogy az Úr terhe nagyon nehéz. Jeremiás idejében az úgynevezett próféták mindenféle azt hirdették, hogy „milyen súlyos az Úr terhe”. Isten pedig azt mondta Jeremiásnak, hogy már belebetegedett ebbe a mondatba, és többé soha nem akarja hallani.

Ha valakinek nehéz a terhe, azt biztosan nem Istentől kapta. Ha nehéznek érzi, akkor az nem az Úr igája, mert az Ő igája könnyű. A baj az, hogy gyakran olyan dolgokat veszünk magunkra, amit Isten nem rakott ránk. Miért? Mert az emberek dicséretét akarjuk hallani. Az emberek előtt elkötelezzük magunkat és ez szomorú, mert ezért válik nehezzé az a teher. Az Urat szolgálni dicső dolog, hisz az Ő terhe könnyű. Ha azt érzed, hogy roskadozol a terhek alatt, akkor vedd le magadról őket, mert az nem az Úr egyébként sem, és találj meg az Úr munkáját.

*De ha nem hallgattok rám, és nem hajtjátok végre mindezeket a parancsolatokat,
és ha megvetitek rendelkezéseimet, és megutáljátok döntéseimet, ha nem hajtjátok végre minden parancsomat, hanem megszegitek szövetségemet,*

akkor én így bánok veletek: Meglátogatlak benneteket szörnyűségekkel: szemet elhomályosító és lelket gyötrő sorvadással és lázzal. Hiába vetitek el a magot, ellenségeitek eszik meg a termését.

Emlékeztek, amikor Gedeon búzát csépelte a barlangban, mert el kellett rejtse a midjániak elől? A midjániak lesben álltak, megvárták, hogy learassák a gabonát, begyűjtsék, kicsépeljék, és akkor támadták meg őket és elvették tőlük.

Szembefordulok veletek: megvernek ellenségeitek, és uralkodni fognak rajtatok gyűlölköttek; akkor is menekültök, ha senki sem üldöz titeket.

Ha pedig ezek után sem hallgattok rám, akkor hétszeresen megfenyítelek benneteket vétkeitekért.

Összetöröm gögös hatalmatokat. Olyanná teszem fölöttetek az eget, mint a vas, földeteket pedig olyanná, mint az érc.

Hiába dolgoztok teljes erővel, nem ad a földetek termést, és a föld fája nem teremnek gyümölcsöt.

Ha mégis szembeszálltok velem, és nem akartok rám hallgatni, akkor hétszeresen verlek meg benneteket vétkeitek miatt.

Rátok küldöm a mezei vadakat, és elragadják gyermekeiteket, kiirtják állataitokat, és megrikítanak benneteket, útjaitok kihaltak lesznek.

És ha még ezek a fenytések sem fognak rajtatok, hanem szembeszálltok velem,

akkor én is szembeszállok veletek, és hétszeresen megverlek benneteket vétkeitek miatt.

Fegyvert hozok rátok, hogy bosszút álljon a szövetségsegeitekért. Ha városaitokba veszitek be magatokat, akkor dögvéset bocsátok rátok, és az ellenség kezébe adlak benneteket.

Amikor eltöröm nálatok a kenyér botját, tíz asszony egy kemencében süti majd a kenyereket, és kimérve adják oda kenyereket, úgyhogy esztek ugyan, de nem laktok jól.

És ha még azután sem hallgattok rám, hanem szembeszálltok velem,

akkor haragomban én is szembeszállok veletek, és bizony, hétszeresen fenyítelek meg benneteket vétkeitek miatt.

Fiaitok húsát fogjátok enni, és leányaitok húsát eszitek majd.

Elpusztítom áldozó halmaitokat, kiirtom tömjénező oltáraitokat, és hulláitokat holt bálványaitok mellé szórom, mert megutállok benneteket.

Városaitokat rommá teszem, és szent helyeiteket elpusztítom, mert nem kedvelem illatáldozataitokat.

Úgy elpusztítom én az országot, hogy még azok az ellenségeitek is megborzadnak tőle, akik ott fognak lakni.

Titeket pedig szétszórlak a nemzetek közé, és kirántott karddal üldözlek benneteket. Országotok pusztasággá lesz, városaitok pedig romhalmazzá.

És mi történt az Ószövetség során? Pontosan az teljesült be, amit Isten mondott. Amikor az Urat keresték Isten megáldotta őket, erősek voltak, békében és bőségben éltek. Amkor viszont megtagadták az Urat, akkor az Úr is elfordult tőlük, és minden, amit megígért nekik meg is történt velük, egészen odáig, hogy még a gyerekeik húsát is megették, amikor Samáriát Benhedad vette ostrom alá. Ezek után pedig szétszórártak a világ minden sarkába, és így Isten szó szerint beteljesítette az általa megígért dolgokat, és országuk évszázadokon át pusztasággá vált.

Izrael földjén sok érdekes alakú hegyet, dombot láthatunk. Ezek alatt a régi városoknak a romjai vannak eltemetve, százával és ezrével az egész országban. Egyszer szeretnék odamenni és ásatásokat folytatni ezeken a romvárosokon.

Akkor majd élvezni fogja nyugalma a föld a pusztulás egész idején, ti pedig ellenségeitek földjén lesztek. Akkor majd megnyugszik a föld, és élvezni fogja nyugalma.

A pusztulás egész ideje alatt nyugodni fog, mivel nem nyugodhatott a nyugalomra rendelt időben, amikor még rajta laktatok.

Akik pedig megmaradnak közületek, azoknak a szívében gyávaságot keltek ellenségeik földjén, úgyhogy üldözni fogja őket még egy szél-üzte falevél zizzenése is; menekülnek, mintha fegyver elől menekülnének, és elesnek, pedig senki sem üldözi őket.

Elbotlanak egymásban, mintha fegyverrel üznék őket, pedig senki nem üldözi őket, és nem tudtok ellenállni ellenségeiteknek.

El fogtok veszni a nemzetek között, és megemészt benneteket ellenségeitek földje.

Akik pedig megmaradnak közületek, megrothadnak bűneik miatt ellenségeik földjén, sőt atyáik bűnei miatt is megrothadnak.

De ha megvallják bűnüket és atyáik bűnét, azt hogy hűtlenül ellenem szegültek, meg azt is, hogy szembeszálltak velem,

ami miatt én is szembeszálltam velük, és elvittem őket ellenségeik földjére, ha majd megalázkodik körülmetéletlen szívük, és békével hordozzák büntetésüket,

akkor visszaemlékezem a Jákóbbal kötött szövetségemre, az Izsákkal kötött szövetségemre, meg az Ábrahámmal kötött szövetségemre, és gondom lesz az országra is.

El kell ugyan hagyniuk földjüket, hadd élvezze nyugalmát, amíg pusztán hever nélküliük, nekik pedig békével kell hordozniuk büntetésüket, mivel újra meg újra megvetették döntéseimet, és megutálták rendelkezéseimet.

De akkor sem vetem meg őket, amikor ellenségeik földjén lesznek, és nem utálok meg őket annyira, hogy véget vessek nekik, megszegvén velük kötött szövetségemet, mert én, az ÚR, az ő Istenük maradok.

Másszóval, etnikai csoportként fogom megtartani őket, és ezt Isten meg is tette. Egyetlen más nemzet sem jutott erre a sorsra, mert bármely más nemzet, amelynek nem volt anyaországa ily sok időn keresztül, eltűnt a történelem süllyesztőjében. De a zsidók nem, mert Isten megtartotta a szavát.

És visszaemlékezem az elődeikkel kötött szövetségre, akiket kihoztam Egyiptom földjéről a nemzetek szeme láttára, hogy Istenük legyenek, én, az ÚR.

Ezek azok a rendelkezések, döntések és törvények, amelyeket az ÚR szerzett maga és Izráel fiai között a Sínai-hegynél, Mózes által.

Azután így beszélt Mózeshez az ÚR:

Szólj Izráel fiaihoz, és mondd meg nekik: Ha valaki különleges fogadalmat tesz, föl kell becsülni az ÚRnak szánt személyeket.

Ha fogadalmat teszel Istennek, és azt mondd, hogy neki adod az életedet, majd később vissza akarod azt venni, akkor ezt vissza kell vásároljad az Úrtól.

A fő dolog az, hogy óvatosan ígérj Istennek. A Biblia azt mondja, hogy amikor Isten előtt állsz, akkor ne légy gyors a szólásra, fontold meg szavaidat. A zoltáros imája volt, hogy „Uram, ne hagyj, hogy ajkaimmal bünt kövessek el”.

Milyen sokszor esünk bűnbe és teszünk elhamarkodott ígéretet Istennek. A Biblia azt mondja, hogy jobb ha semmiféle fogadalmat sem teszünk. Isten nem kér a fogadalmakból, de ha megteszed, akkor komolyan veszi azokat.

Mi lenne, ha egymással is olyan laza megállapodásokat kötnénk, mint Istennel? „Eladom neked az autót, itt az adásvételi szerződés.” Másnap: „meggondoltam magam, mégis vissza akarom kapni az autót”. „De hiszen én már új gumikat tettem rá...”

Istennel is ezt csináljuk: „Istenem neked adom ezt, ...vagy mégsem, inkább visszaveszem...” De az Úr komolyan veszi, nem lehet vele játszózni. Ha vissza akarod kérni, akkor megfizeted az árát. Erről szól az egész fejezet: ha valamit vissza akarsz venni Istentől, akkor Ő megadja az árát, és te meg kell ezt fizesz, hogy visszavehesd azt tőle.

Az emberek az odaszánt életet, az odaszánt bárányt és a felajánlott földet is vissza kellett vásárolják, de a föld esetében egyötöddel többet kellett fizetni az értékénél, mert Isten még kamatot is kért. Ugyanakkor nem lehetett egy odaszánt szép bárányt egy betegesre cserélni vissza. Ha ezt megkísérelted, akkor mindkettő az Úrnak járt vissza.

Minden elsőszülött automatikusan az Úré volt: bárány, ökör, stb. Ha meg akartad tartani, akkor Istentől kellett megvegyed azt. Még az elsőszülött fiadat is vissza kellett vásároljad tőle.

Az állat elsőszülöttjét nem kell senkinek sem odaszentelni, mert az mint elsőszülött úgylis az ÚRé, akár szarvasmarha, akár juh, az ÚRé az.

Ha azonban áldozatra alkalmatlan az az állat, akkor meg kell váltani becsértéke szerint, hozzáadva még annak egy ötödét. Ha pedig nem váltják meg, akkor adják el becsára szerint.

De amit esküvel szentelt valaki tulajdonából az Úrnak, akár ember, akár állat, akár ősi birtok az, azt nem adhatja el, és nem válthatja meg. Minden esküvel odaszentelt dolog igen szent tulajdona az Úrnak.

Nem lehet megváltani az olyan embert, aki átok miatt került az esküvel odaszenteltek közé, annak meg kell halnia.

A föld minden tizede az ÚRé, a földnek a szemes terméséből és a fa gyümölcséből; az ÚR szent tulajdona az.

De ha valaki mindenképpen meg akar valamit váltani a tizedéből, tegye még hozzá egyötödét.

Egyesek a tizedükből kölcsönöznek, és nekik elég nagy kamatot kell fizessenek emiatt: 20%-ot. Isten azt mondja, hogy ez az enyém, ne tedd rá a kezedet, és ha elveszel belőle, akkor add hozzá az ötödét, és úgy add vissza.

A marháknak és juhoknak a tizede is, minden tizedik, amely átmegy a pásztorbot alatt, az ÚR szent tulajdona legyen. Nem szabad válogatni a jó és a rossz között, sem kicserélni azt. Ha valaki mégis kicseréli, akkor az is, meg a csereállat is szent lesz, nem váltható meg.

Amikor a juhnyáját behozzák, akkor az Úré lesz annak egytizede, de nem lehet kiválogatni, hogy melyiket adod az Úrnak.

Ezek azok a parancsolatok, amelyeket az ÚR parancsolt Mózes által Izráel fiainak a Sínai-hegyen.

Mondhatjátok, hogy Isten nagyon sokat kér. Igen, de nézd meg, hogy mit ad: háromszor hét napos ünnepet az év során, minden hetedik éved szabad, és bőséget meg az Ő jelenlétét. Szerintem ez egy igen jó üzlet számunkra.

Ha megteszitek a ti részeteket, akkor Isten is megteszi az Ővét.

Az Újszövetségben olvashatjuk, hogy „Krisztus a törvény végét jelenti azok számára, akik hisznek”, „mert a törvény Mózesrel jött, de a kegyelem és igazság Jézus Krisztussal”, „nem vagyunk a törvény alatt, hanem a kegyelem alatt”, ez azt jelenti, hogy Istennel egy új kapcsolatunk van, amely nem a mi cselekedeteinkre alapul.

Ha ennek fényében ismét elolvassátok a Zsidó levelet, akkor keresztény szempontból nagyon érdekesnek fogjátok találni, mert ott rámutatnak arra, hogy az Ószövetség az ember engedelmisségére épült. Az Írás azt mondja, hogy “aki ezeket cselekszi, életet kap általuk”.

De az ember elbukott, és ezt a zsidó nemzet bizonyítja a legjobban. Isten szétszórta őket a világban, pusztává változtatta a földjüket, de megtartotta a nemzeti létüket, és megtartva az ígéletét, most ismét visszahozta őket a földjükre. Közben Isten egy új szövetséget hozott létre az emberekkel, amely többé már nem cselekedetekre alapozott, hanem Isten kegyelmére Jézus Krisztusban.

Az Újszövetség már nem azt hangsúlyozza, hogy mit tesz az ember, hanem azt, amit Isten tett az emberért. A régi szövetség elbukott, de nem azért mert nem volt jó és igazságos. Sose tekintetek megvetéssel a törvényre, mert a törvény szent, igazságos és jó, és Isten törvénye az! Egyetérték a törvénnyel, mert az igazságos, a szívem egyetért vele, de a testem fellázad ellene, és nem akar a törvény igájába kerülni.

Ezért, ahelyett, hogy örökre elidegenedjünk Istentől, Isten inkább szeretete és kegyelme alapján egy új szövetséget kötött az emberrel. Ebben az új szövetségben Isten nem a saját cselekedeteim alapján fogad el, hanem az Ő egyetlen Fiát küldte el, hogy Ő legyen helyettem az áldozat, és az én bűneimet hordozza el azért, hogy Isten ismét közösségre léphessen velem.

Az ószövetség az ember gyengesége miatt bukott el, de az újjal nem történhet ez meg, mert Isten nem bukhat el. Az ember hűsége nem volt elég, Isten hűsége viszont örök, és Ő meg fogja tenni azt, amit megígért, csak higgyetek az Úr Jézus Krisztusban.

Aki nem akarja Jézus Krisztust, annak egyetlen lehetősége van az Istennel való kapcsolatra az Ószövetség alatt. De ennek alapján a kapcsolat fenntartása senkinek sem sikerült. „Nincs egyetlen más név sem, amely által mi meg kell váltassunk, csak Jézusé”.

Ő a mi reménységünk, Ő ami szövetségünk alapja, Ő ami Istennel való kapcsolatunk megalapozója, és csak rajta és az Ő vérén keresztül van kapcsolatunk Istennel.

56 perc